Uitspraak Commissie van Beroep 2015-019 d.d. 2 juni 2015
(mr. F.R. Salomons, voorzitter, mr. J.B. Fleers, mr. S.B. van Baalen, mr. F.P .Peijster en drs. P.H.M. Kuijs AAG, leden, en mr. M.J. Drijftholt, secretaris)

Samenvatting

'Belang van het geschil' in de zin van art. 5.1 Reglement Commissie van Beroep. Geval waarin dat beroep niet ten minste € 25.000 bedraagt maar belanghebbende desondanks ontvankelijk is in zijn beroep.

Klik hier voor de uitspraak in eerste aanleg.

1. De procedure in beroep

1.1 Bij een op 3 november 2014 door de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening (hierna: de Commissie van Beroep) ontvangen beroepschrift heeft Belanghebbende de uitspraak van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (hierna: de Geschillencommissie) van 29 oktober 2014 (dossiernr. [nummer]) ter toetsing voorgelegd.

1.2 Bij brief van 15 december 2014, gericht aan de gemachtigde van Belanghebbende, heeft de secretaris van de Commissie van Beroep laten weten dat, naar zijn oordeel, Belanghebbende niet in zijn beroep kan worden ontvangen omdat het belang van het geschil niet ten minste € 25.000 beloopt.

1.3 Bij brief van 17 december 2014 heeft Belanghebbende bezwaar gemaakt tegen dit oordeel en verzocht zijn beroep te behandelen.

1.4 De Bank heeft zich bij brief van 2 februari 2015 op het standpunt gesteld dat Belanghebbende niet-ontvankelijk is in zijn beroep.

1.5 De Commissie van Beroep heeft de zaak ter zitting van 30 maart 2015 mondeling behandeld. Beide partijen waren aanwezig. Partijen hebben - wat Belanghebbende betreft: aan de hand van een pleitnotitie - hun standpunten nader toegelicht, en vragen van de Commissie van Beroep beantwoord.

2. De procedure in eerste aanleg

Voor het verloop van de procedure in eerste aanleg verwijst de Commissie van Beroep naar de uitspraak van de Geschillencommissie die aan deze uitspraak is gehecht.

3. Beoordeling van de ontvankelijkheid van het beroep

3.1 De gronden die, naar het oordeel van Belanghebbende, ertoe moeten leiden dat hij in zijn beroep ontvankelijk is, komen op het volgende neer:
a. bij de beantwoording van de vraag of het belang van het geschil ten minste € 25.000 beloopt (art. 5.1 Reglement Commissie van Beroep) moet niet slechts het door Belanghebbende gevorderde in aanmerking worden genomen, maar ook het in totaal € 80.262 belopende belang van wat Belanghebbende aanduidt als "volgzaken", zaken waarvan, naar Belanghebbende stelt, de uitkomst afhankelijk is van de uitspraak in de onderhavige zaak;

b. ook afgezien van het gestelde onder a. dient Belanghebbende in zijn beroep te worden ontvangen omdat de uitspraak van de Geschillencommissie tot stand is gekomen met behulp van door die commissie begane valsheid in geschrift.

3.2 Genoemd art. 5.1 luidt als volgt:

"De Commissie van Beroep oordeelt over beroep van Consumenten en Aangeslotenen tegen beslissingen van de Geschillencommissie die in de vorm van een bindend advies zijn gegeven en waarbij het belang van het Geschil ten minste EUR 25.000 beloopt."

3.3 Onder "het belang van het Geschil" in de zin van art. 5.1 moet, buiten het geval dat de Commissie van Beroep met toepassing van art. 5.3 van genoemd reglement zelf het gevorderde bedrag of de geldswaarde van de gevorderde begroot, worden verstaan de som van de *in eerste aanleg door de Consument gevorderde* hoofdsom, de tot het indienen van de klacht verschenen rente alsmede eventuele buitengerechtelijke kosten. Het in 3.1 onder a. weergegeven andersluidende standpunt van Belanghebbende is dus onjuist. Nu de hiervoor bedoelde som in dit geval minder dan € 25.000 beloopt, kan niet op grond van art. 5.1 worden geoordeeld dat Belanghebbende in zijn beroep kan worden ontvangen.

3.4 Anders ligt het evenwel ten aanzien van grond b. Het verwijt dat Belanghebbende de Geschillencommissie daar maakt ("valsheid in geschrift") moet kennelijk aldus worden opgevat dat de bestreden beslissing tot stand is gekomen met schending van een zo fundamenteel rechtsbeginsel dat van een eerlijke en onpartijdige behandeling van de zaak niet meer kan worden gesproken. Gegeven de aard van dit verwijt kan Belanghebbende in zijn beroep worden ontvangen ook al beloopt het belang van het geschil minder dan € 25.000 (vgl. onder meer Hoge Raad, 22 januari 1999, ECLI:NL:HR:1999:ZC2824). In de eerste plaats zal hierna worden onderzocht of bedoeld verwijt terecht is. Blijkt dat niet het geval, dan wordt de bestreden beslissing gehandhaafd.

4. Beoordeling van het beroep

4.1 Het hiervoor in 3.4 genoemde verwijt betreft rechtsoverweging 4.4 van de Geschillencommissie. Deze luidt als volgt:

"De door Consument thans ingestelde vordering tot nakoming van de Overeenkomst overeenkomstig het voorgespiegelde rendement van 11% was per einde looptijd, maar in ieder geval ten tijde van diens klacht bij de Ombudsman Verzekeren opeisbaar. Uit de onder de feiten weergegeven briefwisseling en de inhoud van de in 2004 bij de Ombudsman Verzekeren ingediende klacht blijkt verder dat Consument in ieder geval ten tijde van zijn klacht bij de Ombudsman Verzekeren op de hoogte was van de thans door hem aan zijn beroep op vernietiging wegens dwaling ten grondslag gelegde onjuiste voorstelling van zaken. Ook blijkt uit die klacht dat Consument in 2005 bekend was met de door hem thans gevorderde geleden schade en met de daarvoor aansprakelijke persoon. Uit de inhoud van de klacht volgt ook onomstotelijk dat Consument in 2005 in staat was diens vordering tot schade vergoeding in te stellen.
Dit betekent dat, ook indien er van zou worden uitgegaan dat de klacht bij de Ombudsman Verzekeren de verjaring van de vorderingen van Consument heeft gestuit, de diverse verjaringstermijnen in ieder geval in 2005 weer zijn gaan lopen. Nu Aangeslotene onbetwist heeft gesteld dat Consument nadien geen stuitingshandelingen heeft verricht, totdat hij op 17 juli 2012 zijn klacht wederom aan Aangeslotene stuurde en vervolgens in 2013 de onderhavige klacht bij de Ombudsman en de Commissie instelde, moet met Aangeslotene worden vastgesteld dat de vorderingen van Consument of deze nu strekken tot wijziging van de gevolgen van de overeenkomst ter opheffing van het nadeel op de voet van artikel 6:230 BW, vernietiging, nakoming of schadevergoeding inmiddels alle zijn verjaard."

Deze overweging is volgens Belanghebbende vals omdat a) de Bank nimmer heeft gesteld dat hij in de periode van 2005 tot 17 juli 2012 geen stuitingshandelingen heeft verricht en b) hij immers alle stellingen van de Bank heeft betwist voor zover hij deze niet uitdrukkelijk heeft erkend.

4.2.1 De Bank heeft zich in § 5.3-5.9 van haar verweerschrift van 31 oktober 2013 op het standpunt gesteld dat alle vorderingen van Belanghebbende ruimschoots waren verjaard. De onderscheidene verjaringstermijnen waren in ieder geval in 1997 (vordering tot vernietiging op grond van dwaling) dan wel eind december 2003/januari 2004 (vordering tot schadevergoeding wegens zorgplichtschending of misleiding) gaan lopen. "Deze vordering is dan ook begin 2009 verjaard, zonder rechtsgeldig te zijn gestuit.", aldus de Bank in § 5.8.
Belanghebbende heeft het beroep op verjaring bij repliek bestreden met een betoog waarvan het einde luidt:

"De dwaling resp. de schade is door mij dan ook pas met het door ADR-experts Graafsma & Van Rossum overgelegde onderzoeksrapport [van 25 april 2013] ontdekt.

Noch de termijn van drie jaar noch vijf jaar is verstreken, het beroep door [Bank] op verjaring dient derhalve te worden gepasseerd. Mijn vorderingen liggen voor toewijzing gereed."

4.2.2 De stelplicht ter zake van stuiting rustte op Belanghebbende, niet op de Bank. Ter voldoening aan die plicht kon hij, anders dan hij gezien zijn hiervoor in 4.1 onder b) weergegeven standpunt lijkt te veronderstellen, niet ermee volstaan bij de mondelinge behandeling op te merken dat hij alle stellingen van de Bank betwistte voor zover hij deze niet uitdrukkelijk erkende. Hij diende concrete feiten te stellen op grond waarvan geoordeeld zou kunnen worden dat de verjaring tijdig, dat wil zeggen: binnen drie onderscheidenlijk vijf jaar na het indienen van de klacht bij de Ombudsman Verzekeren eind 2004/begin 2005, was gestuit. Dat heeft hij nagelaten. Gelet daarop ontbreekt iedere grond voor de stelling van Belanghebbende dat de Geschillencommissie zich heeft schuldig gemaakt aan "valsheid in geschrift" door, in wezen, te oordelen dat, nadat de verjaringstermijnen in 2005 opnieuw waren gaan lopen, de verjaring niet tijdig is gestuit.

5. Slotsom

Het vorenstaande leidt tot de slotsom dat, nu niet geoordeeld kan worden dat de bestreden beslissing tot stand is gekomen met schending van een zo fundamenteel rechtsbeginsel dat van een eerlijke en onpartijdige behandeling van de zaak niet kan worden gesproken, deze beslissing zal worden gehandhaafd.

6. Beslissing

De Commissie van Beroep handhaaft de bestreden beslissing.